

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เพื่อศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 9 โรงเรียน จำนวน 264 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวง อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ได้โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์
2. สสำรวจจำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอท่าตะโก พบว่ามีจำนวน 9 โรงเรียน
3. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก ปรากฏว่าได้โรงเรียนชุมชนบ้านหัวพลวง ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ฉบับดังนี้

1. แผนการสอนโดยใช้เกม
2. แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ละฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน โดยมีรายละเอียดในการพัฒนาเครื่องมือแต่ละฉบับดังนี้

1. การพัฒนาแผนการสอนโดยใช้เกม

แผนการสอน โดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาและวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้จากหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อคัดเลือกคำศัพท์ โดยคัดเลือกคำศัพท์ได้ทั้งหมด 116 คำ ดังนี้

- 1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับ อาชีพ 16 คำ
- 1.2 คำศัพท์เกี่ยวกับห้องต่างๆในบ้านของใช้ และ เครื่องเรือน 25 คำ
- 1.3 คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย 13 คำ
- 1.4 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยา 10 คำ
- 1.5 คำศัพท์เกี่ยวกับร้านค้าและสินค้า 26 คำ
- 1.6 คำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้า 10 คำ
- 1.7 คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ 16 คำ

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ จุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง

3. คัดเลือกเกม จากหนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวกับการใช้เกมทางภาษาของ Maria Toth (1995), Jill Hadfield (2001), Peter Watcyn-Jones (2002), Caroline Nixon and Michael Tomlinson (2003) และ เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2536)

4. กำหนดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

5. เขียนแผนการสอนโดยใช้เกม จำนวน 12 แผน

แผนการสอนที่สอนโดยใช้เกม แต่ละแผนการสอน มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. เนื้อหา

4. กิจกรรมการเรียนการสอน มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเสนอเนื้อหา
ขั้นการฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 : 112-115 และ
กรมวิชาการ, 2545 : 111-112) ซึ่งมีรายละเอียดของกิจกรรม ดังนี้

1) ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นแรกครูนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) ด้วยการสนทนาถึงสิ่งที่นักเรียนเคยพบเห็นมาก่อนและเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้นไปสู่สิ่งใหม่ที่ครูจะสอน
ต่อจากนั้นเป็นการเสนอคำศัพท์ใหม่โดยให้ผู้เรียนได้ออกเสียง สะกดคำศัพท์ และครูอธิบาย
ความหมายของคำศัพท์ในรูปประโยค โดยใช้สื่อ อุปกรณ์ และเทคนิคต่างๆ มาประกอบในการสอน
เช่น รูปภาพ ของจริง ของจำลอง หรือ การแสดงท่าทางประกอบ เป็นต้น

2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะ
เรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหา ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled
Practice/Direct Activities) โดยครูเป็นผู้ดำเนินการฝึกแบบค่อยๆปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบ
กึ่งควบคุม (Semi-Controlled)

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนเล่นเกม
เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาจากขั้นการฝึกปฏิบัติ ไปใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องใน
ชีวิตประจำวัน

5. สื่อการเรียนรู้
6. การวัดผลประเมินผล

การหาคุณภาพแผนการสอนโดยใช้เกม

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของแผนการสอน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 12 แผนไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่
(1) นายเทียน เทียวภักดี (2) นางมาลิน พันธุเทพ (3) นางปิยะรัตน์ ศิศรี ประเมินแผนการสอน
พิจารณาตรวจสอบในด้านความชัดเจน ถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์และ
กิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง โดยใช้แบบประเมินแผนการสอน โดยใช้เกมซึ่งมีลักษณะเป็น
แบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้
คะแนนเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 69-70) แต่ละระดับ
มีความหมายดังต่อไปนี้

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2. นำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการสอนในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (กาญจนา วัฒยา, 2544 : 116) ผลการประเมินแผนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอนโดยใช้เกม ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนโดยใช้เกม

แผนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	4.18	0.39	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
2	4.16	0.37	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
3	4.09	0.29	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
4	4.11	0.32	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
5	4.22	0.52	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
6	4.27	0.45	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
7	4.02	0.40	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
8	4.22	0.42	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
9	4.29	0.46	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
10	4.11	0.53	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
11	4.36	0.48	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
12	4.31	0.47	แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก

จากตารางที่ 3.1 เมื่อพิจารณาแต่ละแผนการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น โดยผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X}$) อยู่ระหว่าง 4.02 – 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น โดยผู้เชี่ยวชาญ (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.46 ซึ่งน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่า แผนการสอนแต่ละแผนมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3. นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

จากผลการประเมินแผนการสอนแบบปลายเปิดในตอนท้ายแบบประเมินของทุกแผนการสอน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขและปรับปรุงแผนการสอนสรุปได้ดังนี้

1. ปรับเกมบางเกมที่นำมาใช้ในแผนการสอน
2. ปรับรูปภาพบางภาพที่ไม่ชัดเจน
3. แก้ไขคำศัพท์

2. การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1. ทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาที่สอน จุดประสงค์การเรียนรู้
2. กำหนดสัดส่วนความสำคัญและจำนวนข้อสอบในแต่ละจุดประสงค์
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ (แสดงในภาคผนวก ก หน้า 131-140)

การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 60 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ (1) นายเทียน เขียวภักดี (2) นางมาลิน พันธุ์เทพ (3) นางปิยะรัตน์ ศิศรี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้ (เกษม สหรัยทิพย์ 2540 : 194)

คะแนน +1 สำหรับข้อสอบที่มีความตรงเชิงเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความตรงเชิงเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน - 1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าไม่มีความตรงเชิงเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2. นำผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Item – Objective Congruence : IOC) โดยใช้ IOC คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตั้งแต่ .60 ขึ้นไป (เกษม สหรัยทิพย์ 2540 : 194) จากการหาค่า IOC พบว่า ข้อทดสอบมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 109 - 111)

3. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และรูปภาพที่ไม่ชัดเจน มาปรับปรุงข้อทดสอบอีกครั้งและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง จนได้แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหลวง และโรงเรียนวัดสายลำโพงเหนือ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน

5. นำแบบทดสอบที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกในแต่ละข้อคำถามให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนแล้วเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด

6. นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจมาวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่าย (P) ระหว่าง .20 - .80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปรายข้อ ด้วยวิธีทดสอบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 33 % (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 210–211) ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ ซึ่งพบว่าข้อสอบมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.43 – 0.73 อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 – 0.65 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข หน้า 115 - 117)

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหลวง และโรงเรียนวัดสายลำโพงเหนือ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 60 คน เพื่อนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 197–198) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 (ดูรายละเอียดการคำนวณภาคผนวก ข หน้า 119 - 125)

3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

เป็นแบบวัดซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อสอบถามความรู้สึกของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านดีหรือทางบวก จำนวน 10 ข้อและด้านไม่ดีหรือทางลบ จำนวน 10 ข้อ รวมข้อทดสอบทั้งหมด 20 ข้อ โดยข้อความในด้านดีหรือทางบวกแต่ละข้อความ มีระดับของการแสดงความรู้สึก 5 ระดับ แต่ละระดับมีค่าคะแนนดังนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนข้อความในด้านไม่ดีหรือทางลบ แต่ละข้อความมีลำดับของการแสดงความรู้สึก 5 ระดับ แต่ละระดับมีค่าคะแนนดังนี้

1 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ

- 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการพัฒนาและการหาประสิทธิภาพดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากหนังสือ เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2544 : 107-108) การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ (ปรีชา สนธิรักษ์, 2543 : 54)
2. เขียนข้อความ ที่มีลักษณะบอกความรู้สึกในด้านดีและไม่ดี ต่อวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของ สกุนา บุญสูง (2540) วีระชัย ไชยวงศ์ (2544) ौरิน สิงห์ดา(2543) และสุทธิดา เลิศรัตนวงษ์ (2544) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในห้องเรียน ด้านความจำเป็นและความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ
  3. หาประสิทธิภาพของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขเบื้องต้น จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินข้อความเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อความ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย (1) นายเทียน เขียวภักดี (2) นางมาลิน พันธุ์เทพ (3) นางปิยะรัตน์ ศีศรี พิจารณาความเหมาะสมของความสอดคล้องและความรู้สึกต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านดีและไม่ดี โดยให้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

คะแนน 1	สำหรับข้อความที่แน่ใจว่าสอดคล้อง
คะแนน 0	สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
คะแนน -1	สำหรับข้อความที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง
  4. นำผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อแล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้อง โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งถือว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงพินิจ (Face Validity)(ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 251) ผลการพิจารณาความเห็น ของข้อความเหล่านี้มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .6-1 ส่วน รวมแล้วได้ข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องมากกว่า .5 ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข หน้า 113)
  5. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบ้านหนองหลวง จำนวน 30 คน นำมาหาค่าความเที่ยงในรูปสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha procedure) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543:218-219) ซึ่งได้ค่าความเที่ยง

เท่ากับ .91 (ดูรายละเอียดการคำนวณภาคผนวก ข หน้า 127 - 129)

6) จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One – group pretest – posttest design) โดยมีรูปแบบแผนของการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงแบบแผนการทดลอง

ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

X แทน การจัดกระทำ (Treatment)

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ นำมาตรวจให้คะแนน บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2548

2. ทำการสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแผนการสอนโดยใช้เกม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเวลา 12 ชั่วโมง รวม 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนครั้ง วัน และเวลา ในการสอนตามแผนการสอน

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	เวลา	แผนการสอนที่	เรื่อง
1	18 พ.ค. 48	10.30-11.30	1	Occupations 1
2	19 พ.ค. 48	10.30-11.30	2	Occupations 2
3	20 พ.ค. 48	10.30-11.30	3	House and home 1
4	25 พ.ค. 48	10.30-11.30	4	House and home 2
5	26 พ.ค. 48	10.30-11.30	5	House and home 3
6	27 พ.ค. 48	10.30-11.30	6	Parts of the body
7	1 มิ.ย. 48	10.30-11.30	7	Abilities
8	2 มิ.ย. 48	10.30-11.30	8	Shopping 1
9	3 มิ.ย. 48	10.30-11.30	9	Shopping 2
10	8 มิ.ย. 48	10.30-11.30	10	Clothes
11	9 มิ.ย. 48	10.30-11.30	11	Places
12	10 มิ.ย. 48	10.30-11.30	12	Directions

3. ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ฉบับเดียวกันกับที่ทดสอบก่อนเรียน ในวันที่ 10 มิถุนายน 2548

4. ตรวจสอบผลการทดสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกในแต่ละข้อคำถามให้ 0 คะแนน ส่วนการตรวจให้คะแนนของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 1 เมื่อข้อความเป็นบวก และ 1 2 3 4 5 เมื่อข้อความลบ นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการดังนี้

1. นำคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดมาหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที กรณีข้อมูลไม่เป็นอิสระต่อกัน (t- test for dependent)

3. เปรียบเทียบค่าร้อยละของนักเรียนทั้งหมดระหว่างค่าความถี่ที่ได้จากการปฏิบัติ และค่าความถี่ที่ได้จากสมมติของคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน

4. เปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที กรณีข้อมูลไม่เป็นอิสระต่อกัน (t- test for dependent)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

1.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน ($\bar{X}$) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.)

(ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคน

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาความยากง่าย (p) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 210)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่าย

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก

N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำนวณจากสูตร (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 211))

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
 R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

2.3 การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คำนวณจากสูตร (เกษม สาหร่ายทิพย์. 2540 : 194)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.4 การหาความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ คำนวณจากสูตร KR. - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ลิวน สายยศและอังคณา สายยศ. 2540 : 198) โดยคำนวณจากสูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในข้อหนึ่งๆ
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่งๆ คือ $1 - p$
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

2.5 การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha procedure) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 218)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเรียน โดยการทดสอบค่าที กรณีข้อมูลไม่เป็นอิสระต่อกัน (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

N-1 แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม มีจำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) (วิสาข์ เกษประทุม. 2543:61)

$$(\chi^2)_{(v)} = \sum \frac{(f_{oi} - f_{ei})^2}{f_{ei}}$$

เมื่อ f_{oi} = ความถี่ที่ได้จากการปฏิบัติ

f_{ei} = ความถี่ตามสมมติฐาน